

PYÖRRE

taidetekstiilin suunnittelu ja valmistus

Veera Lampinen

Kuopion Muotoiluakatemia

Opinnäytetyö

Pyörre

taidetekstiilin suunnittelu ja valmistus

Veera Lampinen

Opinnäytetyö

Ammattikorkeakoulututkinto

Koulutusala Kulttuuriala	
Koulutusohjelma Muotoilun koulutusohjelma	
Työn tekijä(t) Veera Lampinen	
Työn nimi Pyörre- taidetekstiilin suunnittelu ja valmistus	
Päiväys 23.11.2012	Sivumäärä/Liitteet 40
Ohjaaja(t) Riitta Junnila-Savolainen, Marke Iivarinen	
Toimeksiantaja/Yhteistyökumppani(t) Kirsti Lampinen	
Tiivistelmä Opinnäytetyön aiheena oli suunnitella ja toteuttaa taidetekstiili asiakastyönä yksityiskodin olohuoneeseen. Tekijän tavoitteena oli saada lisää kokemusta asiakastyön tekemisestä ja oppia huomioimaan asiakkaan ja tilan asettamat vaatimukset sekä yhdistää ne omien näkemysten ja ammatillisen osaamisen kanssa. Suunnitteluprosessin aikana tekijä laati asiakas- ja tila- analyysit, joiden pohjalta ideoitiin kolme vaihtoehtoa. Ideoiden pohjalta suunniteltiin asiakkaan toiveiden mukainen taidetekstiili. Suunnittelun avuksi tarvittiin tietoa valosta, väreistä ja sisustuksesta. Lähdeaineisto valittiin tarvittavan tiedon pohjalta. Suunnittelun pohjalta tekijä valmisti sekatekniikoilla uniikin taidetekstiilin.	
Avainsanat Asiakastyö, taidetekstiili	

Field of Study Culture			
Degree Programme Degree Programme in Design			
Author(s) Veera Lampinen			
Title of Thesis Pyörre – Design and Manufacture of an Art Textile			
Date	23.11.2012	Pages/Appendices	40
Supervisor(s) Riitta Junnila-Savolainen, Marke Iivarinen			
Client Organisation /Partners Kirsti Lampinen			
<p>Abstract</p> <p>The subject of the thesis was to design and produce a custom art textile for the living room of a private home. The author's aim was to gain experience in a commissioned work. This involved considering the requirements of the room and the customer, and combining them with personal views and professional expertise.</p> <p>During the design process the author created three different designs after analyzing the room and the customer. An art textile was created based on these three designs and the customer's request. Knowledge of light, colour and interior design was needed in the process and research material with necessary information was chosen. Based on this creative process the author produced a unique art textile using mixed techniques.</p>			
<p>Keywords</p> <p>Art textile, customer work</p>			

SISÄLTÖ

1	JOHDANTO	6
2	LÄHTÖKOHDAT JA TAVOITTEET	7
2.1	Valot ja värit sisustuksessa	8
2.2	Luova suunnittelu.....	9
3	PYÖRRE- TAIIDETEKSTIILIN SUUNNITTELU	11
3.1	Asiakasanalyysi	11
3.2	Tila-analyysi	12
3.3	Ideointi- ja luonnosteluvaihe	16
3.4	Luonnosten jatkokehittäminen ja kokeilut	23
4	TAIDETEKSTIILIN VALMISTUS	28
4.1	Taidetekstiilin valinta	28
4.2	Taustalevy.....	29
4.3	Kankaanmaalaus ja kovetus	31
4.4	Teoksen kokoaminen.....	33
5	TAIDETEKSTIILIN RIPUSTAMINEN JA ASIAKKAAN KOMMENTIT	34
6	PÄÄTÄNTÄ.....	36
7	KUVALUETTELO	37
	LÄHTEET	39

1 JOHDANTO

Opinnäytetyöni aiheena suunnittelin ja valmistin asiakastyönä taidetekstiilin yksityiskodin olohuoneeseen. Halusin saada vielä tässä vaiheessa opintojani lisää kokemusta asiakaslähtöisestä suunnittelusta, sillä uskon siitä olevan hyötyä tulevaisuuttani ajatellen. Päätös taidetekstiilin tekemisestä asiakastyönä varmistui, kun sain asiakkaan, jolla oli tarve hankkia kotiinsa taidetekstiili.

Asiakaslähtöisen työskentelyn lisäksi halusin opinnäytetyössäni opetella vahvemmin tuomaan omia ideoitani esille. Halusin, että työssä näkyy selkeästi minun kädenjälkeni. Taidetekstiilin toteutustapa määräytyi luovan prosessin aikana kokeilujen ja niistä tekemieni havaintojen perusteella.

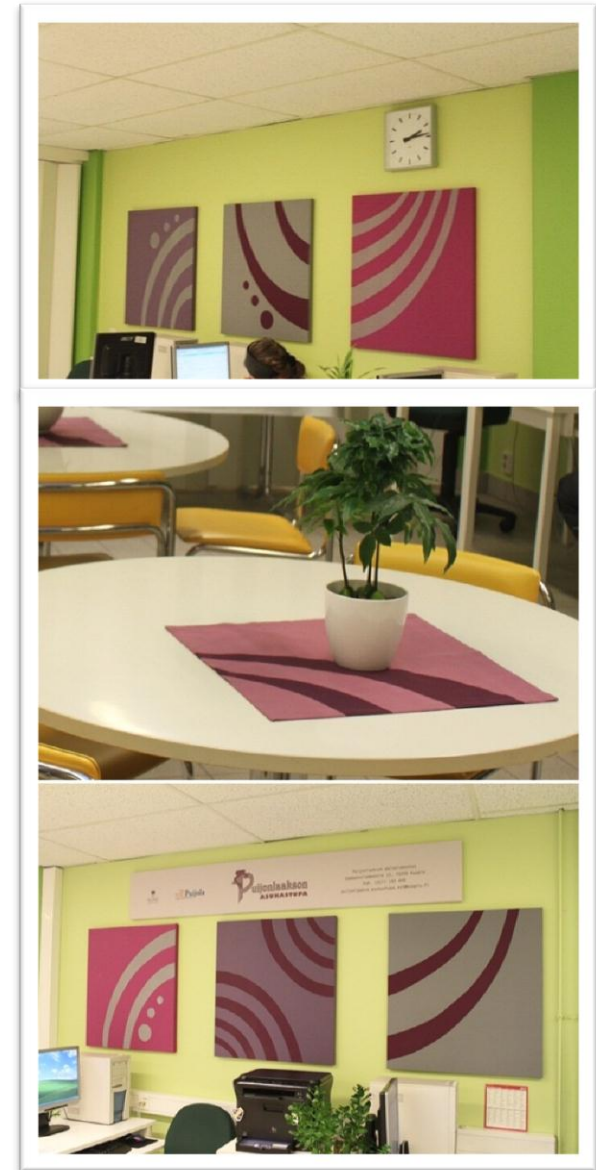
Työskentelyn aikana tein tiivistä yhteistyötä asiakkaan kanssa saadakseni parhaan mahdollisen näkemyksen siitä, millainen teos sopisi asiakkaan kotiin. Pyrin ottamaan suunnittelussani huomioon asiakkaan toiveet, tilan asettamat vaatimukset ja omat näkemykseni. Suunnittelun tueksi tutustuin taidetekstiilejä, valoa, värejä ja sisustussuunnittelua koskevaan kirjallisuuteen, joista sain lisää ideoita ja oppia siitä, mitä kaikkia asioita minun tulee ottaa suunnittelussani huomioon. Opinnäytetyöhöni kuuluu taidetekstiilin suunnittelu, valmistus ja raportointi.

2 LÄHTÖKOHDAT JA TAVOITTEET

Poutasuo (2001, 8) kertoo, että taidetekstiili on käsitteenä hyvin laaja ja se voi tarkoittaa lähes minkälaista teosta vain. Teos voi olla esimerkiksi konkreettinen maalaus tai veistos tai sitten vaikkapa ulkoilmateos. Materiaalin ei välttämättä tarvitse olla tekstiiliä ja perinteisten tekniikoiden lisäksi tekniikat voivat olla itse keksittyjäkin. Yleistä on myös valon hyödyntäminen tekstiiliteoksissa, sillä varsinkin läpikuultavat teokset muodostavat tilaan varjoja ja luovat arkkitehtuuriin lisää ulottuvuuksia.

Halusin suunnitella ja toteuttaa nimenomaan taidetekstiilin, jossa voi yhdistellä eri tekniikoita ja materiaaleja vapaasti. Mikään yksittäinen tekstiilitekniikka ei ole minulle ylitse muiden, siksi valitsen toteutustavan sen mukaan, mikä kyseiseen teokseen tuntuu luontevimmalta.

Aikaisempi kokemukseni asiakastyöstä perustuu opintoihini kuuluneeseen projektityöskentelyjaksoon, jolloin tehtävänäimme oli neljän hengen ryhmässä uudistaa Puijonlaakson asukastuvan ilmettä. Suunnittelimme ja toteutimme tilaan sopivat verhot, pöytäliinat sekä seinätekstiilisarjan. Tavoitteena oli viihtyvyyden lisääminen ja yhtenäisemmän ilmeen luominen tilaan. Kyseisestä työstä sai jonkin verran kokemusta siitä, miten asiakastyö etenee ja mitä asioita esimerkiksi asiakas- ja tila-analyyseissä kannattaa huomioida. Nyt minulla on mahdollisuus saada kokemusta siitä, millaista on suunnitella teos yksityiselle asiakkaalle ja millaista työskentely on, kun suunnittelen yksin enkä ryhmässä.

Kuva 1 Asukastuvan uudistunut ilme

2.1 Valot ja värit sisustuksessa

Olohuoneissa yleisin valonlähde on tavallisesti hehkulamppu. Se antaa huoneeseen lämpimän ja kodikkaan tunnelman. Luonnonvalo on niin kirkasta, ettei keinovaloilla pystytä tuottamaan täysin vastaavaa valoa. (Wilhide 2002, 168.) Suunnittelussa on otettava valon kannalta huomioon ikkunoiden sijainti, mistä ilmansuunnasta huoneeseen tulee päivänvalo ja onko valon aiheuttama varjonmuodostus tarkoituksen mukainen. Oikein harkittuna sivusta tuleva valo ja heijastusvalo saavat varjovaikutuksen ohella aikaan kolmiulotteisuutta. (Rihlama 1999, 51.) Valo on yksi tilan kannalta tärkeimmistä elementeistä, sillä se auttaa yksityiskohtia, materiaaleja ja pintoja erottumaan (Wilhide 2002, 16). Wilhide (2002, 133) suosittelee, että esineeseen kannattaa suunnata kohdevalo, mikäli haluaa korostaa sen pintaa, muotoa tai väriä. Tähän tarkoitukseen käy esimerkiksi halogeenivalo, joka on hehkulamppua viileämmän ja kirkkaamman sävyinen.

Wilhide (2002, 168) korostaa, ettei väri itsessään ole minkään esineen ominaisuus, vaan sen aistiminen johtuu valon aiheuttamista aallonpituuksista. Rihlama (1999, 50) kehottaa värejä suunnitellessa ottamaan huomioon sen, mihin tilaan ne ovat tulossa ja minkälainen tämän tilan valaistus on. Koska värin kokeminen riippuu valon kirkkaudesta ja suunnasta, saattavat värit näyttää eri valaistuksissa hyvin erilaisilta.

Sisustukseen voi värien ja kuvioiden lisäksi tuoda eloa erilaisilla pinnoilla, joilla on mahdollista saada aikaan vaikkapa kolmiulotteista vaikutelmaa. Suunnitellessa kannattaa ottaa huomioon, ettei tilaan tuo liian paljon eri materiaaleja, jotta vaikutelma säilyisi tasapainoisena. Erilaisten materiaalien ja tekstuurien yhdistäminen pienissä määrin on kuitenkin jopa suotavaa mielenkiintoisen ja innostavan sisustuksen aikaansaamiseksi. Myös pintakäsittelyllä saa aikaan hyvin erityyppisiä vaikutelmia. Esimerkiksi kiiltävä pinta antaa hyvin erilaisen vaikutelman kuin karhea ja rosainen. (Jokela 2005, 41.)

Rihlama (1999, 67) kehottaa, että kuvioita käytettäessä kannattaa olla maltillinen. Sekavan vaikutelman saa helposti aikaan asettamalla esimerkiksi kuvioitun huonekalun voimakkaasti kuvioitua tapettia vasten. Turvallisempaa on kiinnittää huomiota siihen, että tässä tapa-

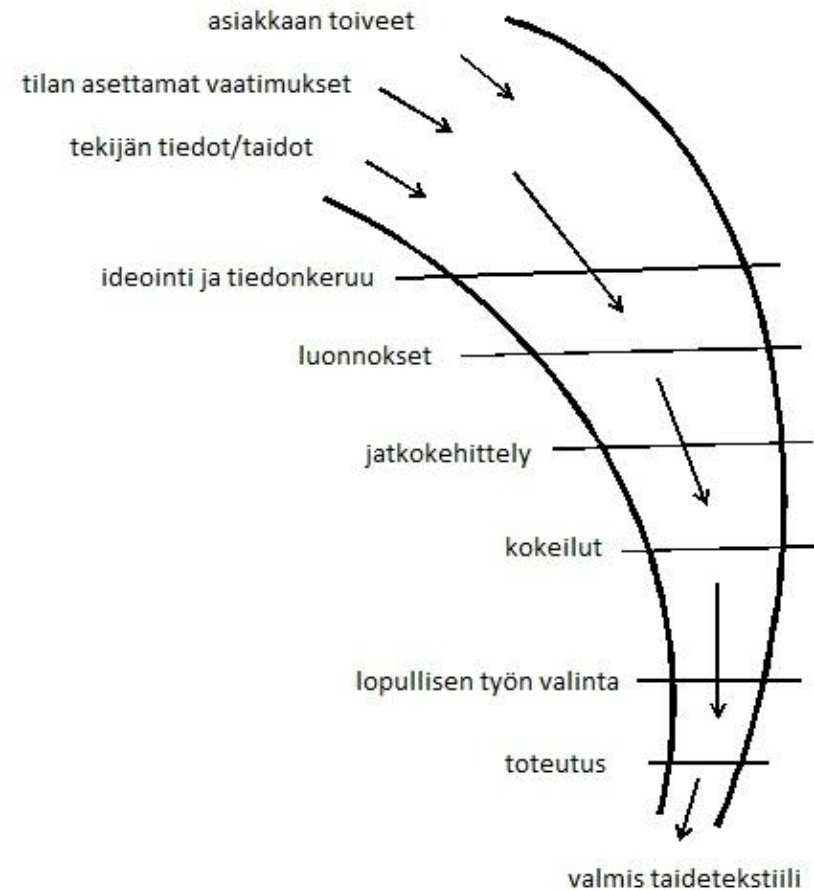
uksessa jompikumpi olisi kuvioitu. Kuvioden havaitsemiseen vaikuttaa myös niissä käytettyjen värien yhdistely. Vaikka kuvioinnin väri-
tys pysyisi muuttumattomana, vaikuttaa kuvioden tunnelmaan myös niiden suunta, rytmi ja tiheys.

2.2 Luova suunnittelu

Käytän työskentelyni kuvaamiseen kuviota, jossa olen sovel-
tanut John Zeiselin Suunnittelun spiraalimallia. Tässä mal-
lissa suunnitteluprosessi kuvataan eräänlaisena putkena,
jonka läpi ideat kulkevat. Alussa on pelkkä alkumielikuva,
mutta ideat muuttuvat ja tarkentuvat, sillä niitä testataan ja
vertaillaan koko prosessin ajan. Kuljettuaan läpi suunnittelu-
putken, alkumielikuvasta on kehittynyt lopullinen idea. (Antti-
la 1993, 98.)

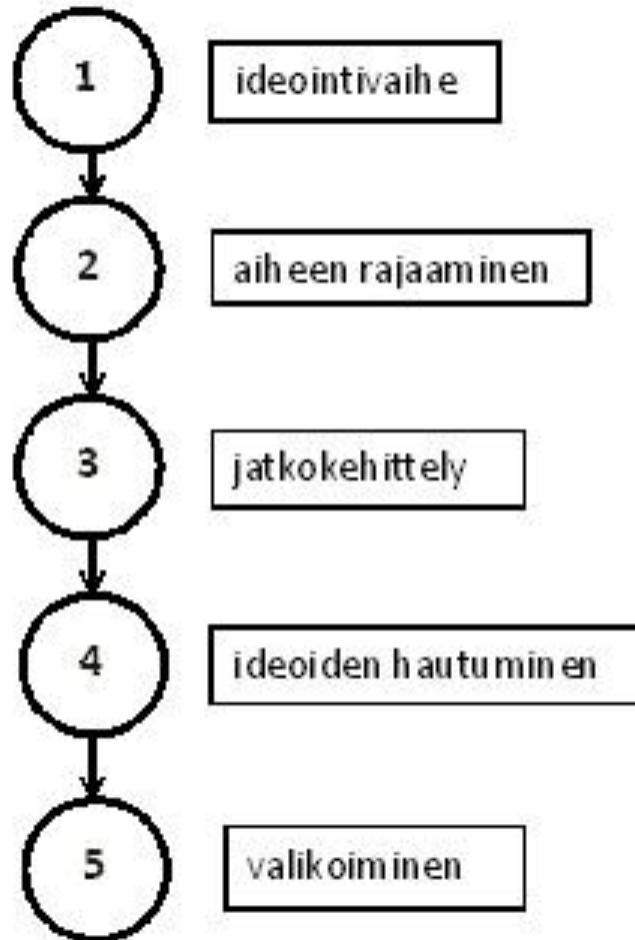
Omassa työskentelyssäni Suunnittelun spiraalimalli toteutuu
siten, että suunnittelun alkuvaiheessa minulla on ajatus
suunnitella ja toteuttaa taidetekstiili. Idea on kuitenkin vielä
raakile, eikä minulla ole käsitystä lopputuloksesta. Suunnit-
telun edetessä tapaan asiakkaan ja tutustun tilaan, johon
taidetekstiili tulee. Ideointiin vaikuttavat omien havaintojeni
lisäksi asiakkaan toiveet ja mieltymykset. Teen luonnoksia ja
kokeiluja, jotka muuttuvat ja kehittyvät koko prosessin ajan.

Suunnitteluun vaikuttavia tekijöitä ovat myös lähdekirjalli-
suudesta poimimani havainnot, jotka tukevat minulla ennes-

Kuva 2 Suunnittelun spiraalimalli, Anttila P. 1993, soveltanut Lampinen, V.

tään olevaa tietoa taideteksteistä ja asiakaslähtöisestä suunnittelusta. Lopullisista luonnoksista asiakas valitsee mieluisimman vaihtoehdon, jonka sitten toteutan. Lopputuloksena on uniikki taidetekstiili.

Luovaa prosessia käsittelevässä tutkimuskirjallisuudessa on usein viitattu Leonardin ja Swapin luovan prosessin vaiheteoriaan. Teoria perustuu viiteen eri vaiheeseen, joiden pitäisi toteutua luovassa prosessissa. Ensimmäisessä vaiheessa valmistaudutaan tulevaan prosessiin keräämällä taustamateriaalia ja tutustumalla siihen. Toisessa vaiheessa valikoidaan käyttökelpoista materiaalia ja tarkennetaan tehtävänantoa. Kolmantena luonnostellaan ja kehitetään ideoita eteenpäin. Neljäs vaihe on ideoiden hautuminen. Luovassa prosessissa ideat harvoin tulevat pakottamalla ja siksi onkin tärkeää antaa välillä ideoille aikaa kehittyä kaikessa rauhassa. Viimeisenä vaiheena on käyttökelpoisten ja lopullisten vaihtoehtojen valinta. (Tukiainen 2010, 106-109.)

Kuva 3 Luovan prosessin vaiheet, Tukiainen M. 2010, soveltanut Lampinen, V.

3 PYÖRRE- TAIIDETEKSTIILIN SUUNNITTELU

3.1 Asiakasanalyysi

Asiakas on keski-ikäinen nainen, joka on juuri jäänyt eläkkeelle. Hän asuu Varkaudessa, Pohjois-Savossa 50-luvulla rakennetussa omakotitalossa yhdessä miehensä kanssa. Heidän perheeseensä kuuluu kolme aikuista lasta, jotka ovat muuttaneet pois kotoa vuosia sitten.

Asiakas harrastaa mökkeilyä, puutarhanhoitoa, lukemista ja kotimaan matkailua. Hän toivoo, että eläkkeelle jäämisen myötä hänellä olisi tulevaisuudessa aikaa keskittyä enemmän kodin sisustamiseen. Vaikka asukkaat viihtyvätkin hyvin kodissaan ja pitävät sen yleisilmeestä, haluavat he pikkuhiljaa uudistaa kodin sisustusta, joka on säilynyt samannäköisenä jo monta vuotta.

Kuva 4 Asiakkaan omakotitalo

Idea taidetekstiiliin hankkimiseen lähti siitä, että asiakas kyllästyi olohuoneessa aiemmin olleeseen ryjiin ja halusi sen tilalle jotain uutta. Olin juuri etsimässä opinnäytetyölleni asiakasta, kun kuulin, että hänellä olisi tarvetta hankkia jotain uutta seinälle laitettavaa. Ehdotin yhteistyötä ja asiakas kiinnostui välittömästi, sillä hänellä ei ollut vielä selkeää mielikuvaa siitä, mitä hän haluaisi seinälle hankkia.

Asiakas kertoi pitävänsä eri tekniikoiden yhdistämisestä ja mainitsi esimerkkinä huovutuksen ja kirjonnin. Hän ei kuitenkaan halunnut rajata liikaa käytettäviä tekniikoita, vaan voisin suunnitella ja kokeilla, mitkä tekniikat sopisivat hyvin yhteen. Ensimmäinen toive teoksen koosta ja muodosta oli, että se olisi moniosainen ja noudattaisi hieman aiemmin seinällä olleen malliltaan suorakulmaisen ryjiin muoto-

ja. Toive johtui siitä, että seinään oli vuosien mittaan jäänyt ryijyn mallinen vaalea kohta ja asiakas mietti, voisiko kohdan peittää uudella suurin piirtein samankokoisella teoksella. Neuvoteltuamme asiasta myöhemmin uudestaan asiakas kuitenkin päätyi kanssani samoille linjoille siitä, että teos voisi olla myös jonkin muun mallinen, ja muoto ja koko määräytyisivät vasta luonnosten ja kokeilujen kautta.

3.2 Tila-analyysi

Kuva 5 Olohuone, itäinen pääty

Suunnittelemani ja toteuttamani taidetekstiili tulee asiakkaan omakotitalon olohuoneeseen. Talo on 50-luvulla rakennettu kaksikerroksinen 175m²:n puutalo, joka sijaitsee Varkaudessa, Pohjois-Savossa rauhallisella omakotitaloalueella keskustan kupeessa.

Olohuoneen paikalla on aikoinaan ollut kaksi erillistä huonetta, joiden välillä ollut seinä on purettu, jolloin tilalle on saatu nykyinen 28m²:n suuruinen olohuone. Huoneessa on tehty remonttia 2000-luvun alussa, jolloin seiniin on vaihdettu nykyiset tapetit, sekä katto ja lattia on hiottu ja lakattu. Talon ulkoseiniin on tehty julkisivuremontti keväällä 2009. Julkisivuremontin yhteydessä ikkunat on vaihdettu nykyaikaisemmiksi ja niissä on vaaleat ikkunanpuitteet. Isompaa remonttia taloon ei ole tulossa lähiaikoina.

Olohuoneen ikkunat ovat kolmeen eri ilman-suuntaan. Itäisessä päässä olohuonetta ovat sohvapöytä ja televisionurkkaus ja läntisessä päädyssä on ruokailuryhmä. Yleensä ruokailu tapahtuu keittiössä pienemmän ruokapöydän ääressä ja tämä pöytä onkin käytössä lähinnä juhlapyyhinä, jolloin perheen kaikki lapset ovat käymässä ja ruokailuun tarvitaan enemmän tilaa kuin arkena. Ikkunoiden sijainnin takia huone on todella valoisa ja valo auttaa pintarakennetta, muotoja ja värejä erottumaan. Tämä valon tuoma mahdollisuus kannattaa hyödyntää taidetekstiiliä suunnitellessa.

Tapetit ovat vaaleat ja niissä on kasviaiheista kuviointia. Kuviointi on melko pientä, joten taidetekstiiliä suunnitellessa on syytä kiinnittää huomiota siihen, ettei teoksessa ole liian pientä

kuviointia, joka aiheuttaisi tapetin kuvioinnin kanssa sekavan tunnelman. Ikkunoissa olevissa sivuverhoissa on samoja värejä ja samantyylistä kuviointia kuin tapetissa. Mäntyä oleva vaaleanruskea lattia ja katossa oleva samanvärisen kuusipaneeli sointuvat kauniisti seinien ja verhojen väriin. Ruokailuryhmän kalusteet, lasiovinen vitriini, lipasto, sekä sohvapöytä ovat lähellä samaa sävyä lattian ja katon kanssa. Sohvat ovat tummanruskeaa nahkaa ja tv-taso vaaleaa puuta ja siinä on mustat ovet. Tila-analyysia tehdessä kirjasin muistiin värikarttaa apuna käyttäen tilassa olevia värejä, joita voisin hyödyntää taidetekstiilin värejä miettiessä. Värit näyttävät erilaisilta eri valossa, joten oli tärkeää huomioida miltä värit näyttävät kyseisen huoneen valossa.

Kuva 6 Olohuone, läntinen pääty

Kuva 7 Seinä, jolle taidetekstiili tulee

Huoneessa on paljon pieniä koriste-esineitä. Asiakkaalle rakkaimpia esineitä ovat lasivitriinin päällä olevat lukuisat eriväriset Mariskoolit. Huoneessa on paljon viherkasveja, jotka viihtyvät avarassa ja valoisassa tilassa.

Taidetekstiili tulee sohvan yläpuolelle. Teokseen ei ole suoraa näköyhteyttä olohuoneeseen astuttaessa. Tilaa teokselle on 2,2 m x 1,25 m. Teos tulee näkymään osasta huonetta vain viistosti, joten teoksen muotoa kannattaa miettiä tarkasti. Sijaintinsa takia teoksesta ei kannata tehdä liian kolmiulotteista. Kolmiulotteisuutta ja reliefimäisyyttä ei kuitenkaan kannata sulkea kokonaan pois laskuista, sillä viereisestä ikkunasta sivusta tuleva valo toisi kolmiulotteiseen teokseen lisää eloa ja varjoja.

Kuva 8 Yksityiskohtia olohuoneesta

3.3 Ideointi- ja luonnosteluvaihe

Ensimmäisen asiakastapaamisen pohjalta tehtyjen asiakas- ja tila-analyysien perusteella kokosin kolme mielikuvakarttaa leikkaamalla kuvia aikakauslehdistä. Halusin tehdä kaikista mielikuvakartoista tunnelmiltaan ja väreiltään toisistaan poikkeavia ottaen kuitenkin huomioon, että kaikki ne sopivat tyyleitään asiakkaan kotiin. Mielikuvakarttojen pohjalta asiakas saisi kertoa, mitkä yksityiskohdat miellyttävät häntä ja mitkä eivät.

Hiljaisuus- mielikuvakartan kuvista välittyvä seesteisyys, ajattomuus ja luonnonläheisyys. Koska asiakas harrastaa mökkeilyä maaseudulla ja puutarhanhoitoa, ajattelin, että luonnonläheiset kuvat voisivat miellyttää häntä. Tässä mielikuvakartassa tärkeää ovat maanläheiset värit eri sävyissään, eivät niinkään selkeät ja esittävät kuvioaiheet.

Kuva 9 Hiljaisuus- mielikuvakartta

Värienergiaa- mielikuvakartassa on vahvoja värejä ja valon tuomaa hohdetta. Tässäkin mielikuvakartassa värisävyillä on suurempi rooli, kuin esittävillä kuvioilla. Kuvat ovat tunnelmallisia ja harmonisia, mutta samalla vahvat värit luovat energisyyttä ja jännittävyttä.

Esittelin mielikuvakartat asiakkaalle syksyllä 2011. Kaikissa mielikuvakartoissa oli asiakasta miellyttäviä yksityiskohtia. Suosikiksi nousi kuitenkin Mustaa ja valkoista- mielikuvakartta. Asiakas sanoi kuvioiden olevan jännittäviä ja kolmiulotteisuuden tuovan mukavaa elävyyttä. Tämän mielikuvakartan pelkistetyt värit olivat lähinnä asiakkaan kodin värejä ja miellyttivät häntä sen takia. Toisiksi mieluisin oli Värienergiaa- mielikuvakartta vahvojen ja tunnelmallisten värien takia. Toiveissa oli, että taideteokseen värimaailma olisi yhdistelmä näiden kahden mielikuvakartan värejä ja tyyliä. Hiljaisuus- mielikuvakartta osoittautui liian hillityksi ja asiakas totesi, ettei välttämättä halua kasviaiheista työtä, sillä olohuoneessa on liian paljon viherkasveja.

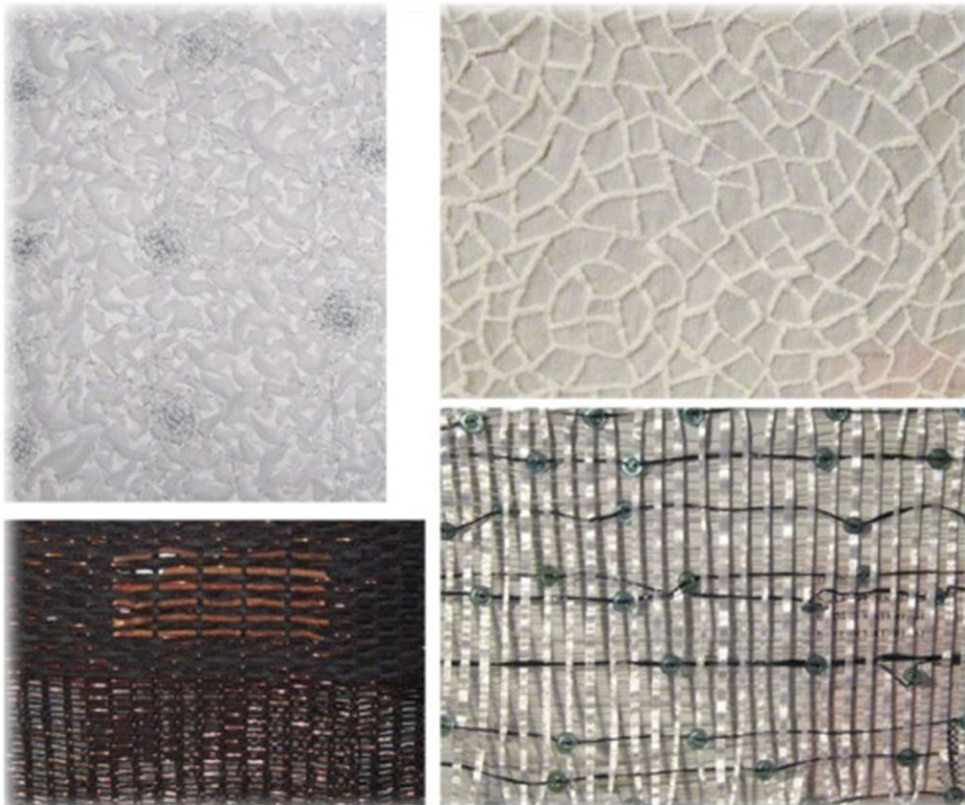
Kuva 11 Värienergiaa- mielikuvakartta

Kuva 12 Asiakasta kiinnostaneet värit, pinnat ja muodot (ympyröity)

Kuva 13 Asiakasta kiinnostaneet värit, pinnat ja muodot (ympyröity)

Kuva 15 Näytteet, joista asiakas piti. Kreppipainanta, suorapainanta, kudontamateriaalien kokeilut

Kuva 14 Näytteet, joista asiakas ei pitänyt. Huovutus, estovärjäys

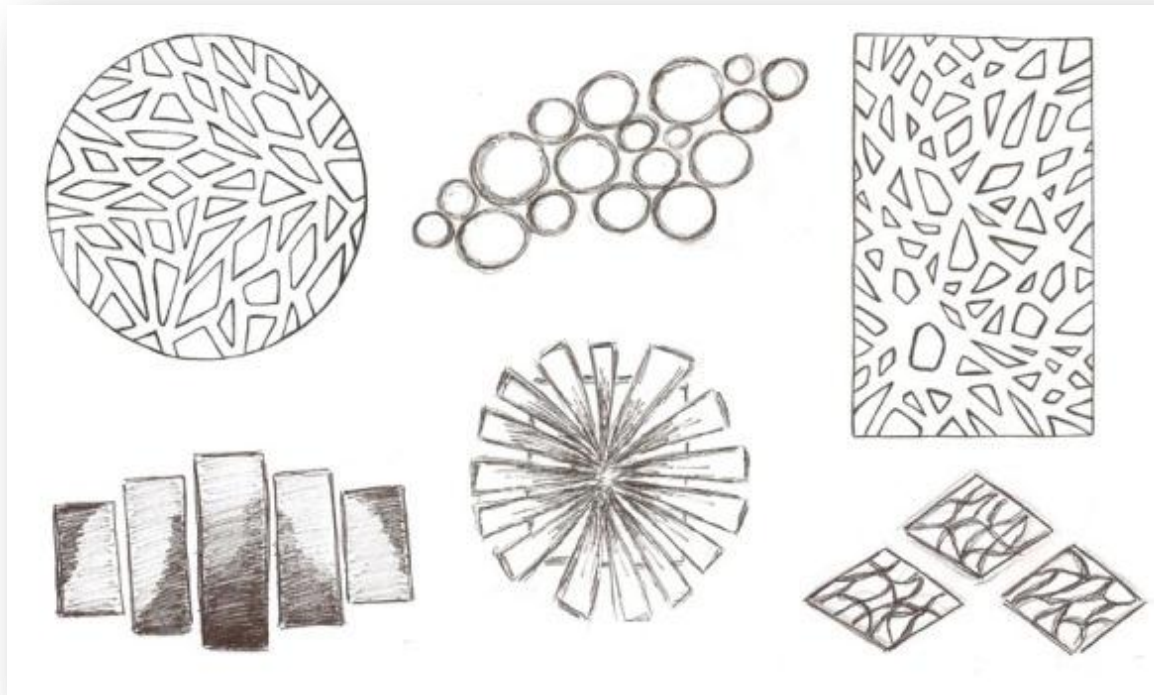
Esittelin samalla tapaamisella asiakkaalle myös muutamia Muotoiluakatemia materiaalikirjastosta lainaamiani näytteitä. Olin valinnut erilaisia näytteitä saadakseni hieman tuntumaa, minkälaisista pinnoista, tekniikoista ja materiaalien yhdistelmästä asiakas pitäisi. Asiakas piti eniten näytteistä, joissa oli hieman kolmiulotteisuutta, harsomaisuutta, metallin hohtoa ja eri tekniikoiden yhdistelyä. Vaikka asiakas oli alun perin maininnut pitävänsä huovutuksesta tekniikkana, olivat erilaiset huovutusnäytteet hänestä vähiten kiinnostavia ja ne olivat raskaan ja tunkkaisen oloisia.

Asiakastapaamisen aikana nousi esille monia väreihin ja muotoihin liittyviä piirteitä, joista oli apua luonnosteluvaiheeseen siirtyessä. Toiveena oli, ettei työssä olisi liian symmetrisiä kuvioita (esimerkiksi suorat pallorivit) ja kuvioaihe voisi olla abstrakti, mutta siinä olisi kuitenkin muotoja, joihin katsojan huomio kiinnittyi. Väleistä mieluisimmiksi nousivat luonnonvalkoinen, harmaan eri sävyt, sekä tummanvioletti. Toteutustavasta ei ollut erityistä toivetta, joten se selkiytyisi luonnoksia ja kokeiluja tehdessä.

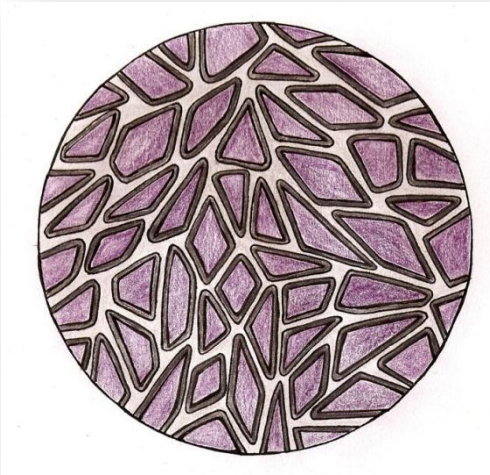
Asiakastapaamisen aikana nousseiden havaintojen pohjalta lähdin luonnostelemaan taidetekstiilejä. Haastetta piirtämiselle aiheutti ensin se, etten vielä tiennyt, millä tekniikalla toteuttaisin teoksen. Päätin kuitenkin ottaa tämän vahvuutena, sillä voisin piirtää ja suunnitella lähes minkä muotoisia ja näköisiä luonnoksia tahansa ja voisin valita tekniikan täysin sen mukaan mikä sopisi parhaiten kyseiseen suunnitelmaan. Jos olisin valinnut etukäteen toteutustavaksi esimerkiksi kudonnan, olisin joutunut jo hyvin alkuvaiheessa pohtimaan,

mitä osaan toteuttaa kutomalla ja teoksen muoto olisi ollut paljon rajatumpi.

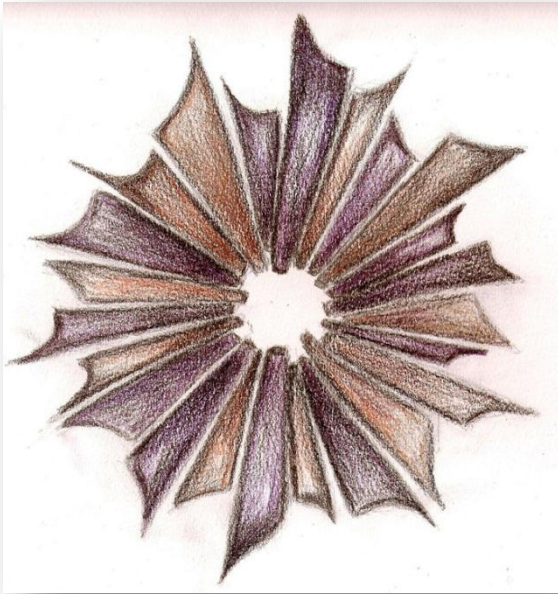
Ensimmäiset piirtämäni luonnokset olivat mustavalkoisia, sillä piirrän useimmiten mustalla tussilla tai lyijykynällä. Nämä luonnokset olivat vielä hyvin yksinkertaisia ja yritin päästä kiinni siihen kuvio maailmaan, jota työssäni pyrkisin käyttämään. Ideakarttojen kuviomaailman mukaan luonnoksissa korostuivat erilaiset harsomaiset pinnat, sekä kaarimaiset ja pallomaiset kuvioaiheet.

Kuva 16 Ensimmäiset luonnokset

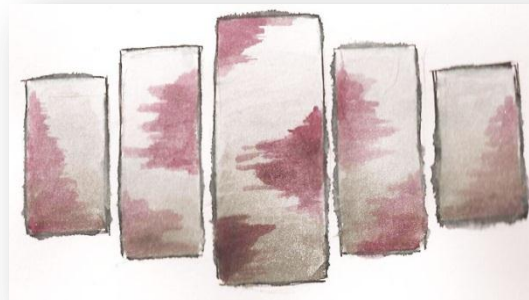

Kuva 18 Routa

Kuva 17 Pyörre

Jatkoin työskentelyä neljän luonnoksen parissa. Näiden luonnosten nimet olivat Pyörre, Kuplat, Routa ja Harmaa. Aloin käyttää piirtämisessä tussin lisäksi puu- ja vesivärejä. Luonnosten väreiksi nousivat harmaan, ruskean ja violetin eri sävyt ja huomasin jossain vaiheessa käyttäväni myös hopeaa ja kultaa. Hopea ja kulta sulautuivat mukavasti yhteen kaikkien muiden käyttämieni värien kanssa ja loivat kaipeamaani loistetta ja hohdetta osuessaan valoon. Päädyin lopulta hylkäämään Harmaan, sillä en saanut enää kehiteltyä sitä eteenpäin. Se oli moniosaisuutensa ja ison kokonsa takia raskain ja värit ja kuviot olivat yksinkertaisia. Halusin saada aikaan jotain kevyempää, oivaltavampaa ja kolmiulotteisempaa. Kolmessa jäljelle jääneessä luonnoksessa oli paljon enemmän mahdollisuuksia kehittyä, sillä niissä oli vielä paljon asioita joita pystyi muuttamaan sommittelua, värejä ja teoksen muotoa muuttamalla.

Kuva 19 Harmaa

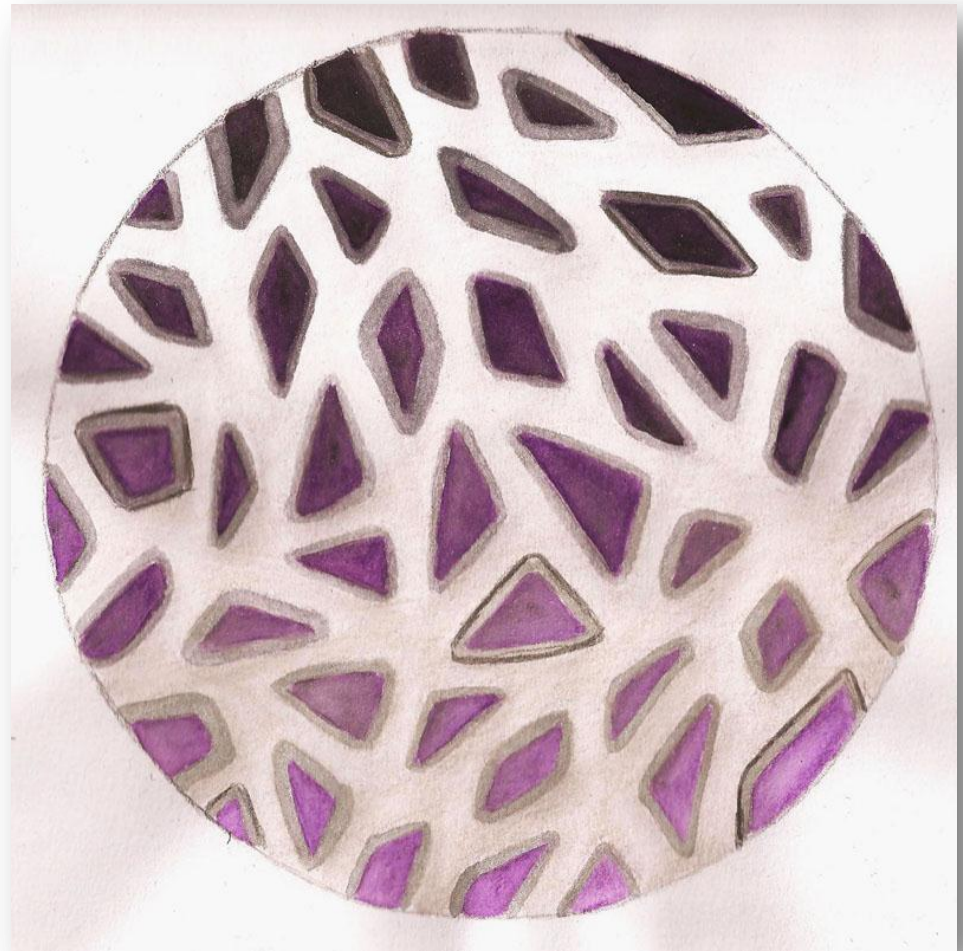

Kuva 20 Kuplat

3.4 Luonnosten jatkokehittäminen ja kokeilut

Piirsin loppuista luonnoksista vielä uudet versiot, joissa pyrin miettimään loppuun asti sommittelua ja värien vaihtelua. Aloin tehdä kokeiluja luonnosten tueksi, sillä minusta tuntui, etten piirtämällä tavoittanut sitä tunnelmaa, jota luonnoksissa tavoittelin. Kokeilujen avulla sain ilmaistua paremmin mitä tekniikoita tulisin käyttämään ja miltä pinta tulisi näyttämään. Etenkin kolmiulotteisuuden piirtämisessä minulla oli todellisia ongelmia, eivätkä luonnokset antaneet lainkaan todellista kuvaa siitä, mitä yritin niillä kertoa. Minulle oli luonnoksia tehdessä tullut ideoita materiaaleista ja tekniikoista, joilla työni haluaisin toteuttaa. Luovan kokeilun kautta pyrin löytämään toteutettavissa olevia materiaali- ja tekniikkayhdistelmiä.

Ensimmäinen taidetekstilivaihtoehto oli nimeltään Routa. Se oli muodoltaan pyöreä ja halkaisijaltaan 85 cm. Teoksen pinnassa oli vaaleaa kiiltävää kangasta, johon oli leikattu erikokoisia ja muotoisia aukkoja tuomaan harsomaisuutta. Sen oli tarkoitus kuvata kylmyyttä ja jään välkettä, joka korostuisi valon osuessa teokseen. Vaalean kankaan alla oli toinen kangas, joka näkyi harsomaisista aukoista. Taustakankaan väreinä olivat lämpimät violetin sävyt, joiden oli puolestaan tarkoitus kuvata roudan alta

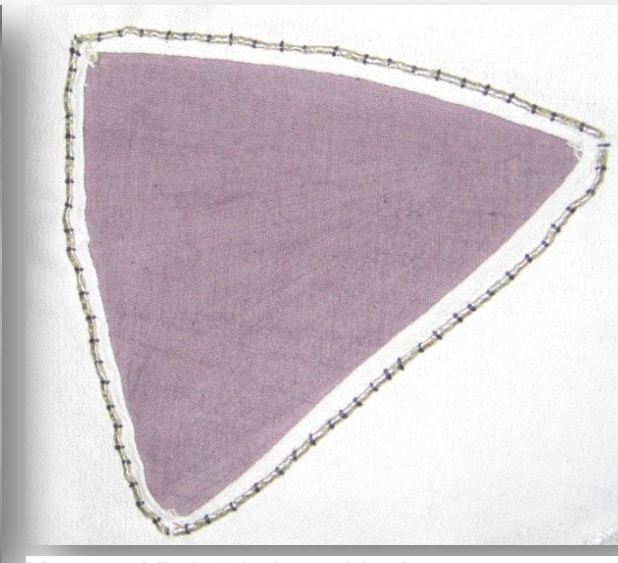
Kuva 21 Routa

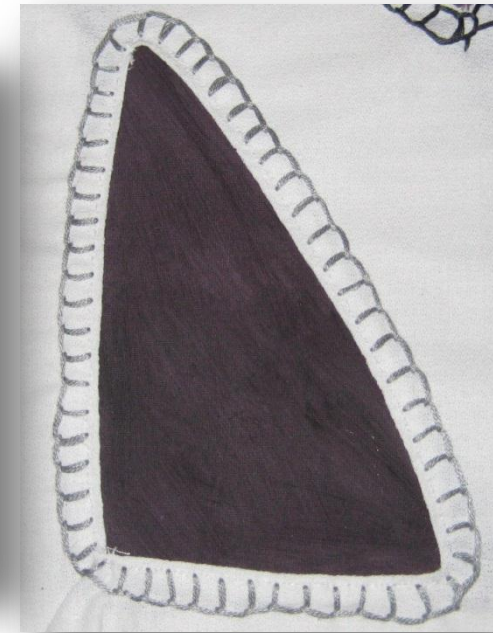
kevään myötä tulevaa lämpöä. Teoksen oli tarkoitus tuoda tilaan raikkautta ja keveyttä väriensä ja rakenteensa avulla. Aloitin kokeilut leikkaamalla ensin vaalean kankaaseen haluamani kokoisia aukkoja ja siistin reunat ompelukoneella. Kokeilin rajata aukkojen reunoja eri kirjontamenetelmillä. Kokeilin pykä-, ketju- ja sidepistoja. Kokeilussa käyttämäni kangas ei ollut kirjontaan paras mahdollinen joustavuutensa takia ja osa pistoista näytti hieman epäsiistiltä, mutta idea itsessään oli hyvä ja kehityskelpoinen. Taustakankaan violetin sävyt toteutin maalaamalla kangasta kankaanpainoväreillä. Harkitsin myös taustakankaan värjäämistä, jolloin väristä olisi tullut syvämpi ja tasaisempi. Ompelin taustakankaan ja päällimmäisen kankaan kiinni toisiinsa. Kokeilusta ei riittävästi välittynyt tavoittelemani jään raikkaus, harsomaisuus ja välke. Saavuttaakseni tämän tunnelman olisin voinut rohkeammin yhdistellä eri tekniikoita ja materiaaleja.

Kuva 23 Rauta, kokeiluja

Kuva 22 Yksityiskohta, sidepisto

Kuva 24 Yksityiskohta, pykäpisto

Kuplat oli 85 cm x 140 cm kokoinen suorakaiteen muotoinen teos, jossa oli erikoisia harmaan, ruskean ja violetin sävyisiä kuplia kullanruskealla taustalla. Tausta tummeni ylhäältä alaspäin mennessä ja kuplat kohosivat ylöspäin tuoden teokseen keveyden ja jatkuvuuden tunnetta. Taustakankaaksi kokeilin puuvilla- ja villakangasta. Maalasin kankaan ruiskuemulsiolla saadakseni liukuvärjätyn tuloksen. Ruiskuemulsion määrää oli helppo säädellä suihkepullon avulla. Villakangas toimi taustakankaana puuvillakangasta paremmin, sillä värin vaihtelusta tuli liukuvärjätympi ja villakankaan pinta oli puuvillaa eläväisempi. Leikkasin osan pallomaisista kuvioista erivärisistä kankaista. Nämä palat aplikoin ompelukoneella kiinni kankaaseen. Näistä ommelluista kohdista tuli hieman koholla olevia, mikä toi työn pintaan kolmiulotteisuutta. Osan kuvioista painoin kankaaseen kankaanpainoväreillä käyttäen apuna kontaktimuovista leikattua sapluunaa.

Kuva 26 Kokeilu, villakangas

Kuva 27 Kokeilu, puuvillakangas

Kuva 25 Kuplat

Kuva 28 Pyörre

Pyörre oli muodoltaan hieman epäsymmetrinen, halkaisijaltaan n.85 cm kokoinen teos. Se koostui kahdestakymmenestä erikokoisesta ja muotoisesta kappaleesta, joissa vaihtelivat violetin ja harmaan sävyt. Kappaleet oli kiinnitetty kiertämään taustalevyä ja tarkoitus oli saada teokseen kolmiulotteisuutta ja liikkeen tuntua. Tässä vaiheessa taustalevyn muoto ei ollut vielä selvillä ja olin luonnoksissa piirtänyt sen neliön muotoiseksi, mutta suunnitelmissa oli kokeilujen myötä testata, olisiko jokin muu muoto parempi. Jo varhaisessa luonnosteluvaiheessa minulle oli tullut mieleen, että haluaisin kokeilla Pyörteeseen kankaankovetusta saadakseni teokseen kolmiulotteisuutta. Minulla oli aikaisempaakin kokemusta kankaankovetuksesta. Ollessani syksyllä 2010 Varkauden Taitokeskuksella työharjoittelussa ja toimiessani kurssien apuohjaajana teimme eräällä kurssilla ryhmän kanssa tekstiiliveistoksia kankaankovetusta apuna käyttäen. Kokemuksieni perusteella kangasta on paras kovettaa tähän tarkoitettuun kankaankovetusaineella, vaikka kangasta pystyykin kovettamaan myös esimerkiksi liiman ja sokeriliuoksen avulla. Kokeiluja varten leikkasin ensin pellavakankaasta kappaleita, maalasin ne kankaanpainoväreillä ja annoin värin kuivua. Kiinnitin

kankaanpainovärin silitysraudalla, jottei väri leviäisi kankaankovetusainetta levittäessä. Sivelin kankaan molemmat puolet kankaankove-

tusaineella. Saadakseni kankaan jähmettymään haluamaani asentoon, oli minun rakennettava tukiranka muovikelmun ja paperista rutistamieni myttyjen avulla. Kuivuessaan kankaankovetusaine jää helposti kiinni huokosiin materiaaleihin ja siksi tukirakenteet on hyvä päällystää esimerkiksi muovikelmulla, josta kuivunut pinta irttoa helposti. Kankaankovetusaine kovettuu vuorokaudessa. Maalasin kovettuneisiin kappaleisiin vielä yksityiskohtia kullan ja hopean värisellä maalilla korostaen kankaan ryppyjä ja kolmiulotteisia kohtia. Kiinnitin kappaleet kuumaliiman avulla taustalevyyn. Taustalevyn päälle olin kiinnittänyt kullanhohtoisen kankaan. Halusin tässä kokeilussa korostaa sitä, että kankaan ei aina tarvitse näyttää kankaalta ja siitä voi käsittelemällä saada kolmiulotteisen ja metallinhohtoisen. Tekniikkana tämä sopii asiakkaan kotiin, sillä kolmiulotteinen teos saa valon kanssa aikaan varjoja, olematta kuitenkaan liian kohollaan seinästä.

Kuva 29 Kokeilu, kankaankovetus

4 TAIDETEKSTIILIN VALMISTUS

4.1 Taidetekstiilin valinta

Kokosin asiakkaalle näytettäväksi kolme esittelytaulua. Tauluissa oli kuvat lopullisista luonnoksista, mittasuhteet, tiedot käytettävistä tekniikoista ja kuvat, joissa luonnokset oli Photoshopin avulla viety tilaan. Otin asiakastapaamiseen mukaan myös tekemäni kokeilut. Asiakas ihastui Pyörre- vaihtoehtoon, sillä se sopi väreiltään parhaiten tilaan ja kan-kaankovetus oli tekniikkana hänen mielestään mielenkiintoinen.

Kuva 30 Esityskuva, Routa

Kuva 31 Esityskuva, Kuplat

Kuva 32 Esityskuva, Pyörre

Kuva 33 1:1 luonnos

käyttää lopullisessa työssäkin taustalevyn päällä kuitukangasta, sillä sen kullanhohto sopi hyvin tilan väreihin ja kuitukankaan pinta toi työhön herkkyyttä harsomaisuutensa vuoksi.

4.2 Taustalevy

Aloitin työn valmistuksen sahaamalla sirkkelillä 3 mm paksuisesta vanerista pyöreän taustalevyn. Kultainen kuitukangas oli itsessään liian läpinäkyvä, joten kokeilin, miltä toinen kangas näyttäisi sen alla. Vaaleankellertävä polyesterikangas sopi hyvin väriltään ja kiilloltaan kuitukankaan alle ja korosti sen kullanhohtoa. Leikkasin kankaista pyöreät halkaisijaltaan 58 cm kokoiset kappaleet, jotta kankaissa olisi kauttaaltaan 2 cm kääntövaraa vanerin taustapuolelle. Kiinnitin kankaat vanerilevyn taakse nitomalla ne niittipyssyllä sentin välein. Kankaiden pinta piti käsitellä kiinnityksen jälkeen, jotta kankaat kiinnittyisivät toisiinsa ja saisin pinnasta kestävämmän. Koska käytin työssäni kankaankovetusainetta, ajattelin käyttää sitä taustalevyn käsittelyynkin. Kovetusaine levittyi hyvin ja kaikki näytti ensin sujuvan

Asiakkaan valittua toteutettavan teoksen tein työstä 1:1 kokoisen luonnoksen. Käytin violettiä ja hopeista kuitukangasta saadakseni värit muistuttamaan lopullisen työn värytystä. Tein kolme kappaleista kankaankovetustekniikalla, jotta näkisin miten kankaankovetus toimisi oikeassa koossa. Tässä vaiheessa kokeilin, voisiko taustalevy olla erimuotoinen kuin alkuperäisessä luonnoksessa ollut neliö. Parhaalta vaihtoehdolta vaikutti pyöreä tausta, sillä se mukaili työn pyöreää muotoa. Tein taustasta halkaisijaltaan 54 cm ja asetin sen niin, että pienimmät kappaleet ylsivät taustalevyn yli. En halunnut, että taustalevy oli keskellä työtä, sillä se olisi ollut liian staattinen ja halusin kappaleiden välille jännitettä. Kävin asiakkaan luona kokeilemassa 1:1 versiota seinälle nähdäkseni oliko se hyvän kokoinen, vai pitäisikö kokoa miettiä uudelleen. Kokeilu istui seinälle erittäin hyvin. Sain kokeilusta myös idean, että voisin

moitteettomasti, mutta kuivuessaan kankaankovetusaine muutti pinnan vihertäväksi. Jouduin irrottamaan niitit ja kankaat ja keksimään toisen keinon saada käsiteltyä kankaan pinta. Löysin askarteluun käytettävää mattapintaista kirkaslakkaa, joka kiinnitti kuitukankaan ja taustakankaan toisiinsa, eikä vaihtanut väriä kankaankovetusaineen tavoin. Leikkasin uudestaan oikean kokoiset kankaat, nidoin ne vanerilevyyn, käsittelin pinnan tekstiililakalla ja annoin pinnan kuivua.

Kuva 36 Taustalevyn sahaaminen

Kuva 35 Nitominen

Kuva 34 Lakan levitys kuitukankaalle

4.3 Kankaanmaalauk ja kovetus

Käytin kappaleiden valmistukseen pellavakangasta, sillä pellava on materiaalina luja, rypistyvä ja siinä on kaunis kiilto. Rypistyvyydestä oli hyötyä kangasta kovettaessa, sillä tarkoitus oli saada kankaaseen ryppyjä, jotta pinta olisi elävä ja epätasainen. Leikkasin pellavakangasta kaksikymmentä tarvittavan kokoista kappaletta. Kangasta leikatessa piti ottaa huomioon, että kangas tulisi olemaan koholla, joten kappaleista piti leikata reilun kokoiset. Leveimmille kohdille leikkasin kauttaaltaan 1 cm lisää ja kapeimmille kohdille muutaman millin.

Kappaleiden maalaamista varten sekoitin kankaanpainoväreiksi tummanharmaata ja tummanviolettia. Aloitin kappaleiden maalaamisen pienemmistä kappaleista. Kappaleiden oli tarkoitus vaalentua ylhäältä alaspäin pienemmistä kappaleista isompiin mentäessä. Maalaaminen oli helpoin aloittaa tummimmista kappaleista, sillä väriä oli helppo vaalentaa laimentamalla sitä itsessään värittömällä painoemulsiolla. Vaalentaessani väriä lisäsin välillä harmaaseen hieman ruskean sävyä ja osaan sinertävää, jotta saisin hieman erilaisia sävyjä työhön. Samasta syystä lisäsin violettiin vaalentaessa hieman punaista pigmenttiä. Maalasin kangaskappaleet molemmilta puolilta. Annoin kappaleiden kuivua, jonka jälkeen kiinnitin värin silittämällä sen silitysraudalla.

Kuva 37 Kappaleiden leikkaaminen

Kuten kokeiluita tehdessäkin, myös varsinaisessa työssä käsittelin kappaleet molemmin puolin kankaankovetusaineella. Rakensin taas paperimytyjen ja muovikelmun avulla kankaan kohollaan pitävän tukirangan ja annoin kappaleiden kuivua. Kuivuttua käsittelin kuitenkin kappaleet uudestaan kankaankovetusaineella, sillä olin huomannut, että kokeiluni olivat jääneet hieman pehmeiksi ja liian taipuisiksi.

Kuva 39 Kovetusaineen levitys

Lopputuloksena sainkin tällä kertaa kappaleista kestävämmät ja kovemmat, mikä oli välttämätöntä, sillä teos tulee roikkumaan asiakkaan seinällä ja kappaleet eivät saa taipua. Suurin syy taipuvuuteen on se, että kappaleissa on kapeimmilla kohdilla hyvin vähän kangasta ja juuri nämä kapeat kohdat taipuvat helposti kappaleiden ollessa kiinni taustalevyssä. Maalasin taas kappaleisiin jälkikäteen yksityiskohtia kultaisella ja hopeisella maalilla.

Kuva 40 Tukiranka

Kuva 38 Yksityiskohtien maalaus

4.4 Teoksen kokoaminen

Kiinnitin valmiit kappaleet kuumaliimalla kankaalla päällystettyyn taustalevyyn. Kiinnittäminen oli tällä kertaa vaikeampaa. Olin kangasta kovettaessa yrittänyt olla tarkka siinä, että kappaleista tulee oikean kokoiset ja kaikki kappaleet mahtuvat levyille. Kappaleet olivat kuitenkin hieman epäsymmetrisiä ja niiden asettelu taustaan oli hidasta ja haastavaa. Tein parhaani kappaleiden kiinnittämisessä ja se meni paremmin kuin jossain vaiheessa olin pelännyt ja sain kaikki kappaleet sommiteltua kiinni taustaan. Kuumaliimalla liimaaminen oli hidasta ja vaati tarkkuutta, sillä välillä tuntui, että liimaa oli joka paikassa, jos keskittyminen pikkuisenkaan herpaantui. Pissimmät ja eniten taustalevystä irrallaan olevat kappaleet aiheuttivat päänsärkyä, sillä pelkäsin niiden taipuvan painonsa vuoksi onnistuneesta kankaankovetuksesta huolimatta. Ratkaisin ongelman liimaamalla niiden taakse rautalangasta tuet, jotka pitävät ne varmasti haluamassani asennossa.

Kullanhohtoinen tausta oli muuten hyvä, mutta kappaleiden kiinnityksen jälkeen aloin katsoa työtä kauempaa ja tausta näytti hieman liian vaalealta ja jotenkin irralliselta muusta työstä, sillä siinä kiinni olevat kappaleet olivat väriltään melko tummia. Päädyin lopulta maalaamaan taustalevyn vielä samalla kullanvärisellä maalilla, jolla olin violetteihin kappaleisiin maalannut yksityiskohtia. Päätökseni osoittautui onneksi oikeaksi, sillä maalaamisen jälkeen tausta ja kappaleet sopivat väriltään paremmin yhteen, mutta kuitukangas säilytti harsomaisen pintansa.

Kuva 41 Kappaleet ennen kokoamista

5 TAIDETEKSTIILIN RIPUSTAMINEN JA ASIAKKAAN KOMMENTIT

Ripustimme työn sille varatulle paikalle asiakkaan olohuoneen seinälle heinäkuussa 2012. Teos sopi seinälle paremmin, kuin olin edes uskaltanut toivoa. Katsellessani teosta aikaisemmin kotonani en ollut täysin vakuuttunut työn väreistä, mutta paikan päällä värit kävivät huoneen värytykseen todella hyvin. Onneksi olin maalannut työn pohjan uudestaan, sillä taustalevyn väri kävi hyvin yhteen olohuoneen katon ja lattian kanssa. Jos pohja olisi ollut vaaleampi, se olisi sulautunut liikaa vaaleaan tapettiin ja violetit ja harmaat kappaleet olisivat näyttäneet irrallisilta.

Paras kiitos oli totta kai tyytyväinen asiakas, jonka mielestä teos oli vielä parempi kuin luonnos oli antanut olettaa. Erityisesti asiakasta miellytti kullalla ja hopealla maalatut yksityiskohdat, jotka toivat työhön eloa ja kiilsivät nätisti valon osuessa niihin. Asiakas sanoi, että teoksesta tulee mieleen välkehtivä vesi. Teos oli sopivan kolmiulotteinen, sillä se sijaitsee melko haastavalla paikalla sohvan yläpuolella ja näkyy osasta olohuonetta vain viistosti. Liian kolmiulotteinen työ näyttäisi oudolta sivusta katsottuna ja saattaisi olla häiritsevää sohvalla istuttaessa. Ehdotin asiakkaalle, että kohdevalo toisi vielä paremmin esille työn muotoa ja pinnan kiiltoa. Asiakas ilahtui neuvosta ja sanoi, että saattaisi tulevaisuudessa asentaa sellaisen.

Kuva 42 Taidetekstiili paikallaan

Kuva 43-45 Taidetekstiili ja yksityiskohtia

6 PÄÄTÄNTÄ

Taidetekstiilin tekeminen asiakastyönä oli opettavainen kokemus. Sain lisää haluamaani kokemusta asiakastöistä ja tunnen saaneeni lisää itsevarmuutta työskentelyyni. Onnistuin mielestäni ottamaan hyvin huomioon asiakkaan toiveet ja yhdistämään niihin omat näkemyseni, ammattitaitoni ja lisäoppia sain alan kirjallisuudesta. Työskentely eteni luontevasti työvaiheesta toiseen ja asiakkaan kanssa yhteistyö sujui hyvin. Oli palkitsevaa huomata, että olin osannut poimia ideakarttoihini ja luonnoksiini asiakasta miellyttäviä asioita, jotka sopivat hänen kotiinsa. Teos on uniikki ja se sopii tilaan, johon se on suunniteltu. Olen myös tyytyväinen etten valinnut toteutustavaksi kaikkein tavanomaisimpia tekstiilitekniikoita, vaan tein se, mikä mielestäni teokseen parhaiten sopi.

Mietin kuitenkin, onko teos liian askartelumainen ja olisinko voinut tehdä siitä huolitellumman näköisen. Osittain tämä johtuu siitä, että tekniikkana kankaankovetus oli haastava ja teki kappaleista vaikean ja yllättävän mallisia, joten niiden yhteensovittaminen ei ollut yhtä sulavaa kuin luonnoksessa. Huomasin nämä vaikeudet vasta työn kokoamisvaiheessa, eikä tällä aikataululla ollut enää mahdollista aloittaa työtä alusta ja tehdä tarkempia materiaalikokeiluja.

Parantamisen varaa minulla olisi aikatauluttamisessa, sillä isoimmat ongelmat olivat sen kanssa. Työtä aloittaessa en edennyt riittävän nopeasti ja keskityin muihin asioihin kuin opinnäytetyöhön. Tämä kostautui loppuvaiheessa, sillä kävin samaan aikaan töissä ja minun oli lopulta mahdotonta saada teosta ja raporttia valmiiksi kevääksi 2012, jolloin työn oli alun perin tarkoitus valmistua. Onneksi asiakas oli ymmärtäväinen ja hänellä ei ollut kiirettä saada teosta itselleen. Jos teen jatkossa asiakastöitä, niin aion pysyä aikataulussa, sillä kyse on kuitenkin asiakkaalle tulevasta teoksesta, jonka hänen on oikeus saada sovitussa ajassa itselleen. Kokonaisuudessaan työskentely meni kuitenkin suunnitelmien mukaan ja sain siitä kokemuksia, joita alun perin lähdinkin hakemaan.

7 KUVALUETTELO

Kuva 1 Asukastuvan uudistunut ilme. 2011. Veera Lampinen. Tekijän omat arkistot.

Kuva 2 Suunnittelun spiraalimalli, Anttila P. 1993, soveltanut Lampinen, V. Tekijän omat arkistot.

Kuva 3 Luovan prosessin vaiheet, Tukiainen M. 2010, soveltanut Lampinen V. Tekijän omat arkistot.

Kuva 4 Asiakkaan omakotitalo. 2011. Veera Lampinen. Tekijän omat arkistot

Kuva 5 Olohuone, itäinen pääty. 2011. Veera Lampinen. Tekijän omat arkistot.

Kuva 6 Olohuone, läntinen pääty. 2011. Veera Lampinen. Tekijän omat arkistot.

Kuva 7 Seinä, jolle taidetekstiili tulee. 2011. Veera Lampinen. Tekijän omat arkistot.

Kuva 8 Yksityiskohtia olohuoneesta. 2011. Veera Lampinen. Tekijän omat arkistot.

Kuva 9 Hiljaisuus- mielikuvakartta. 2011. Veera Lampinen. Tekijän omat arkistot.

Kuva 10 Mustaa ja valkoista- mielikuvakartta. 2011. Veera Lampinen. Tekijän omat arkistot.

Kuva 11 Värienergiaa- mielikuvakartta. 2011. Veera Lampinen. Tekijän omat arkistot.

Kuva 12 Asiakasta kiinnostaneet värit, pinnat ja muodot (ympyröity). 2011. Veera Lampinen. Tekijän omat arkistot.

Kuva 13 Asiakasta kiinnostaneet värit, pinnat ja muodot (ympyröity). 2011. Veera Lampinen. Tekijän omat arkistot.

Kuva 14 Näytteet, joista asiakas ei pitänyt. Huovutus, estovärjäys. 2011. Veera Lampinen. Tekijän omat arkistot.

Kuva 15 Näytteet, joista asiakas piti. Kreppipainanta, suorapainanta, kudonnan materiaalikokeilut. 2011. Veera Lampinen. Tekijän omat arkistot.

Kuva 16 Ensimmäiset luonnokset. 2011. Veera Lampinen. Tekijän omat arkistot.

Kuva 17 Pyörre. 2012. Veera Lampinen. Tekijän omat arkistot.

Kuva 18 Routa. 2012. Veera Lampinen. Tekijän omat arkistot.

Kuva 19 Harmaa. 2012. Veera Lampinen. Tekijän omat arkistot.

Kuva 20 Kuplat. 2012. Veera Lampinen. Tekijän omat arkistot.

Kuva 21 Routa. 2012. Veera Lampinen. Tekijän omat arkistot.

Kuva 22 Yksityiskohta, sidepisto. 2012. Veera Lampinen. Tekijän omat arkistot.

- Kuva 23 Routa, kokeiluja. 2012. Veera Lampinen. Tekijän omat arkistot.
- Kuva 24 Yksityiskohta, pykäpisto. 2012. Veera Lampinen. Tekijän omat arkistot.
- Kuva 25 Kuplat. 2012. Veera Lampinen. Tekijän omat arkistot.
- Kuva 26 Kokeilu, villakangas. 2012. Veera Lampinen. Tekijän omat arkistot.
- Kuva 27 Kokeilu, puuvillakangas. 2012. Veera Lampinen. Tekijän omat arkistot.
- Kuva 28 Pyörre. 2012. Veera Lampinen. Tekijän omat arkistot.
- Kuva 29 Kokeilu, kankaankovetus. 2012. Veera Lampinen. Tekijän omat arkistot.
- Kuva 30 Esityskuva, Routa. 2012. Veera Lampinen. Tekijän omat arkistot.
- Kuva 31 Esityskuva, Kuplat. 2012. Veera Lampinen. Tekijän omat arkistot.
- Kuva 32 Esityskuva, Pyörre. 2012. Veera Lampinen. Tekijän omat arkistot.
- Kuva 33 1:1 luonnos. 2012. Veera Lampinen. Tekijän omat arkistot.
- Kuva 34 Lakan levitys kuitukankaalle. 2012. Veera Lampinen. Tekijän omat arkistot.
- Kuva 35 Nitominen. 2012. Veera Lampinen. Tekijän omat arkistot.
- Kuva 36 Taustalevyn sahaaminen. 2012. Veera Lampinen. Tekijän omat arkistot.
- Kuva 37 Kappaleiden leikkaaminen. 2012. Veera Lampinen. Tekijän omat arkistot.
- Kuva 38 Yksityiskohtien maalaus. 2012. Veera Lampinen. Tekijän omat arkistot.
- Kuva 39 Kovetusaineen levitys. 2012. Veera Lampinen. Tekijän omat arkistot.
- Kuva 40 Tukiranka. 2012. Veera Lampinen. Tekijän omat arkistot.
- Kuva 41 Kappaleet ennen kokoamista. 2012. Veera Lampinen. Tekijän omat arkistot.
- Kuva 42 Taidetekstiili paikallaan. 2012. Veera Lampinen. Tekijän omat arkistot.
- Kuvat 43-45 Taidetekstiili ja yksityiskohtia. 2012. Veera Lampinen. Tekijän omat arkistot.

LÄHTEET

Anttila, P. 1993. Käsitön ja muotoilun teoreettiset perusteet. Porvoo; Helsinki; Juva: WSOY.

Jokela, A. 2005. Suomalainen sisustuskirja. Helsinki: Otava.

Poutasuo, T. 2001. Tekstiilin taidetta Suomesta= Textile art in Finland. Hamina: Akatiimi.

Rihlana, S. 2000. Valaistus ja värit sisustussuunnittelussa. Helsinki: Rakennustieto.

Tukiainen, M. 2010. Luova tila: tulevaisuuden työpaikka. Helsinki: Rakennustieto.

Wilhide, E. 2002. Valot ja sisustus: tunnelmallisia ja tyylikkääitä valo- ja sisustusratkaisuja koko kotiin. Porvoo: WSOY.

